

at der her er taget alle Hensyn til alle Dele af vort Land, til Tjenestemændene baade i København, i Provinsbyerne og paa Landet, og det vilde — det maa jeg føje til — ogsaa være ganske umuligt at faa Tilslutning fra alle Tjenestemandorganisationerne, hvis der ikke var taget Hensyn til alle Tjenestemændene, enten de boede i den ene eller den anden Del af vort Land.

Jeg skal stadig anbefale Flertallets Forslag, som gaar ud paa Vedtagelse af Lovforslaget i den foreliggende Form. Jeg tror, at vi derved gør Tjenestemændene den største Tjeneste, vi kan gøre dem, som Forholdene i Øjeblikket ligger.

Korsgaard: Hvor meget de egnede Kræfter vil være paavirket af den Løn, de efter det konservative Forslag vil faa mere end efter det andet foreliggende Forslag, kan der naturligvis diskuteres om. Men der kan neppe være Tvivl om, at enhver forstandig Tjenestemand vil se, at der i de Konservatives Forslag ligger et Princip, som tilstræber, at disse Stillinger skal lønnes passende. Jeg tror, at dette Princip Hævdeelse vil have ikke helt ringe Betydning for Tjenestemændene.

Saa endelig et Par Ord om Valutaen. Den højtærede Finansminister siger, at her i Folketinget var Mindretallet imod en Formindskelse af Udgifterne paa Finansloven paa 7½ Mill. Kr., og Ministeren nævnte, at det var lige saa skadeligt valutamæssigt set. Her vil jeg paa ingen Maade modsige den højtærede Minister. Den højtærede Minister ved meget vel, hvorfor vi stemte derimod. Men hvad den højtærede Minister formentlig burde vide, er, at man fra vor Side er villig til at skaffe disse 7½ Milli. Kr. til Tjenestemændene, hvis de behøves. Det, der er afgørende for os, er, at vi faar Balance, og at vi faar Balance paa en saadan Maade, at vi finder, at der er teknisk Rimelighed deri. Det er jo nu saa, at vi har en Lov, der udløber den 30. Juni, og dette er en Lov, som, hvis den forlænges, vil give 7½ Mill. Kr. for Resten af Finansaaret. Beklageligvis synes den højtærede Minister ikke endnu at vide med sig selv, om han vil fremsætte Forslag til Forlængelse af denne Lov eller ikke. Skulde Regeringen komme til den Antagelse, at den ikke vil foreslaa den forlængelse, vil jeg meget anbefale, at mit Parti fremsætter Forslag om Forlængelsen, idet jeg ikke nærer nogen Tvivl om at disse Penge kommer vi til at trænge til.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 om en ændret Affattelse af Lovforslaget af et *Mindretal* (Jensen [Broby], S. C. Nørgaard, Slesbager og Søren Svendsen) (se Tillæg B. Sp. 1503), *forkastedes* med 74 Stemmer mod 36.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 1 af et *Mindretal* (Johannes Lou, Parkov og Vesterager) *forkastedes* med 109 Stemmer mod 27.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 2 af *Mindretallet under Nr. 2* *forkastedes* med 110 Stemmer mod 25.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 2 af *Mindretallet under Nr. 2* betragtedes som *bortfaldet* som Følge af Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 3.

§§ 2 og 3

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5685; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1509).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling undet eet.

Ordføreren (Bjerring): Der har indenfor Udvalget været Enighed om, at Refusionstaksten for Finansaarene 1924—25 og 1925—26 forhøjes fra henholdsvis 3 og 2 Kr. til 4 og 3 Kr. Lovforslagets § 1,